

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 13. Circa casus nonnullus, in quibus ipso iure latum est interdictum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

mentali, quæ est ratio propter quam Doctores concedunt posse Parochum ab excommunicatione non reservata absolvere, præcipue quia ratio dispositionis in cap. Nuper, de sententia excommunicationis, procedit circa hanc Censuram non reservatam. Ita Suarius *disputation. 38. section. 8. numer. 9.* Coninch. *disputat. 17. numer. 77.* Layman *libr. 1. tractat. 5. part. 4. cap. 5. numer. 3.* Bonacin. *tom. 1. disputat. 5. puncto ultimo, numer. 6.* Filiucius *tractat. 18. capit. 5. quest. 8.*

²⁴⁸ Idem cenfeo. Ideo enim Gloss. ad cap. *Præsentia*, de sententia excommunicationis, in 6. verbo *Generaliter*, æquiparat Censuras excommunicationis, & interdicti personalis specialis quoad absolutionem. Dixi verò *Non reservatum*: nam ab interdicto personali speciali reservato nullus alius præter ipsum, cui est facta reservatio, vel illius Superiorem absolvere poterit.

DUBIUM LVII.

Ad interdictum relaxandum, necessariumne est iuramentum de non patrandò amplius delicto, ob cuius causam interdictum est latum?

²⁴⁹ *Questionis status.*

Nulla est determinata forma relaxandi interdictum, sed illa sufficit, quæ voluntatem absolventis exprimat. Nec ceremoniæ aliqua, ac solemnitates in huius Censuræ absolutione sunt præscriptæ. Quærimus autem, an necessarium sit iuramentum de non patrandò amplius delictum, ob cuius causam interdictum fuit latum?

²⁵⁰ *Necessarium est.*

Necessarium est. Quia pro absolutione ab excommunicationis Censura semper requiritur, nec sine illo absolutio confertur: idemque assollet in absolutione interdicti observari: ergo innuitur huiusmodi iuramentum esse necessarium addicendum. Sic Sayrus *libro quinto, thesaur. capite decimo quinto sine*, iunctis iis, quæ tradit libro quarto, *capite decimo septimo, numero trigesimo.* Argument. Cap. *Super eo*, el. 2. & Cap. *Venerabili*, de sententia excommunicationis.

²⁵¹ *Non est necessarium.*

Non est necessarium. Quia huiusmodi iuramentum pro sola absolutione ab excommunicatione semper iniungitur, non semper pro aliarum Censurarum absolutione: ergo innuitur, ad eam necessarium non esse. Ita Suarius *d. 38. sect. 3. n. 1.* Palao *de Cens. disp. 5. punct. 7. §. 2. numer. 11.*

²⁵² *Authoris sententia.*

Ego quidem existimo expediens admodum esse, ut iuramentum exigatur, maxime cum delictum est grave: non tamen esse necessarium, sed præstita satisfactione reali, si fieri potest: sin minus cautione de satisfaciendo data, absolutionem absque iuramento adhibito concedi posse.

CAPVT XIII.

Circa casus nonnullos, in quibus ipso iure latum est interdictum.

DUBIUM LVIII.

Ut interdicto afficiatur, qui impedit Legatos, vel Nuncios Apostolicos, ne suum officium libere exercent: debent id impedimentum apponere consuetudinis prætextu?

Contineretur interdictum in Extravag. *Super gentes*, de consuetudine intercommunes. Ibi enim Domini Regni, Castri, Civitatis, Oppidi, vel alterius loci impeditentes, ne Legatos, vel Nuncios Apostolicos in suas terras ingrediatur, neve suum libere exequatur officium, excommunicationi subiiciuntur, & eorum Regna, Civitas, Castrom, & loca supponuntur interdicto, dum in ea contumacia persistunt. Quæritur autem, an hoc impedimentum apponere debeant consuetudinis prætextu, ut hac Censura illigantur?

Debet prætextu consuetudinis apponere. Quia in præfatione huius constitutionis, quæ est adversus Dominos temporales prætendentes sibi competere ex consuetudine, ne vilius Legatus ab ipsis non petitis eorum terras ingrediatur, munusque suum exerceat: quam consuetudinem ut rationi contrariam, & Apostolicæ authoritati detrahentem Pontifex reprobat. Præterea Rubrica, sub qua hac constitutio collata est id confirmat: est enim *De consuetudine*. Sic Suar. *d. 37. sect. 1. n. 2. 2.* Alterius de *interd. d. 1. 2. c. 3. sine.*

Non debet sub consuetudinis prætextu impedimentum adicere, sed satis est, quocumque titulo præstetur. Quia licet Pontifex occasione dominorum, qui prætextu consuetudinis hoc impedimentum Legatis Sedis Apostolicæ apponebant, hanc constitutionem ediderit: tamen cum legem tulit in futurum, nullius consuetudinis meminuit. Ita Ponac. *tom. 3. d. 5. qu. 3. punct. 5.* Sayr. *l. 5. thes. c. 1. n. 2.* Tolet. *l. 1. c. 54. n. 1.* Vgol. *tab. 5. c. 3. n. 7.* Sylvest. *2. v. b. Interdictum 4. quest. 1. numer. 7.*

Communior, ac tutior sententia est, opus non esse ad hanc Censuram incurrendam, quod præstetur impedimentum prætextu consuetudinis, sed satis esse, quocumque titulo appenatur. Ideoque omnes, quos legi, Doctores præter Suarium, & Alterum, nihil amplius requirunt ad hanc Censuram incurrendam, nisi quod Sedis Apostolicæ Legato impediatur ingressus, & eius muneris exercitium.

DUBIUM

DVBIVM LIX.

Prohibitio illa Cap. Quicumque, de hæret. quo locus, in quo hæreticus sepultus est, in perpetuum priuatur, ne alios recipiat, estne proprie Interdictum?

²⁵⁷ *Interdicti localis specialis casus continetur in præfato cap. Quicumque. Nam si hæreticus eiulve receptor, defensor, vel fautor tradatur scienter Ecclesiasticæ sepulture, locus ille, in quo sepultus est, in perpetuum priuatur, ne alios recipiat. Quæstio, an hoc verum sit interdictum?*

²⁵⁸ *Verum interdictum est. Quia vnus ex interdicti effectibus est personam interdictam Ecclesiasticæ sepulture priuare, vel locum interdictum huiusmodi sepulture incapacem esse, hoc est in eo sepeliri. Sic Paludanus in quarto, distinctione decima octaua, questione octaua, articulo primo, Sayrus libro quinto, thesaur. capite duodecimo, numero decimo, Filliucius tractat. 18. num. 140. & alij.*

²⁵⁹ *Non est interdictum verum, sed prohibitio, ne inibi alius fidelis sepeliatur. Quia si interdictum esset, priuaret officiis diuinis, & Sacramentis, non autem sola sepultura Ecclesiastica. Ita Suarius disputatione trigesima septima, sectione prima sine. Alterius de interdictis, disputatione duo decima, capite quarto, numero vigesimo octauo. Bonacina tom. 3. disputation. 4. question. 3. punct. 7.*

²⁶⁰ *Hoc verius esse iudico, maxime cum hæc prohibitio non extendatur ad totum Templum, sed solummodo ad locum illum, seu tumulum, in quo cadauer hæretici, vel eius fautoris sepultum est.*

DVBIVM LX.

lebrantes, vel celebrari facientes diuina in Ciuitatibus, Castris, vel locis ab Ordinario interdictis, Cap. Episcoporum, de priuileg. in 6. interdicuntur. At hæ actiones præstandæ necessarione sunt in interdicto locali generali, vt Censura locum habeat?

²⁶¹ *In eo Cap. interdicuntur ab ingressu Ecclesiæ omnes quantumcumque exempti, cuiuscumque Ordinis, status, vel conditionis existant, qui scienter celebrant, vel faciunt celebrari diuina in Ciuitatibus, Castris, Villis, (nisi quatenus eis à iure conceditur,) seu locis aliis interdictis ab Ordinariis, seu delegatis Iudicibus, vel à iure. Quive excommunicatos publicos, vel interdictos ad diuina officia, Ecclesiastica Sacramenta, vel Ecclesiasticam sepulturam admittere præsumpserint. Interdicuntur autem hi, donec de transgressione huiusmodi ad arbitrium eius, cuius sententiam contemplare, competenter satisfecerint. Qua satisfactione posita, interdictum cessat, quia solum vsque ad satisfactionem competentem est latum. Quæ- Esob. & Mend. Theol. Moral. Tom. VI.*

stio autem voluit, an præfate actiones, præstandæ necessario sint in interdicto locali generali, vt sit locus huiusmodi interdicti?

²⁶² *Non sunt necessario præstandæ in interdicto locali generali, sed satis est, si in interdicto locali speciali præstentur. Quia textus videtur necessario generaliter loqui, vt colligitur ex verbis superius relatis. Sic Bonacin. tom. 3. d. 4. q. 2. punct. 6. numer. 3.*

²⁶³ *Sunt necessario in interdicto locali generali præstandæ. Quia hæc constitutio præcipue est lata ad comprimendam exemptionum audaciam: exempti autem solum in interdicto generali locali loci exemptionem prætere possunt, & non in speciali interdicto. Ita Suar. disput. 37. section. 1. num. 5. Filliucius tractat. 18. num. 147.*

²⁶⁴ *Hoc verius esse existimo. Nam verba textus solum interdicto generali perfecte accommodantur. Inquit enim: Scienter celebrant, vel faciunt celebrari diuina in Ciuitatibus, Castris, Villis, seu locis aliis. At Ciuitas, Castrum, Villa, & locus subiecta sunt generalis interdicti.*

DVBIVM LXI.

Persona hoc interdicto Cap. Episcoporum, comprehensa suntne solum saculares, vel Regulares à iurisdictione Ordinaria exempti?

²⁶⁵ *Solum sunt saculares, vel Regulares à iurisdictione Ordinaria exempti. Quia hos voluit Pontifex speciatim hæ Censura comprehendere: nam Ordinaria iurisdictioni personæ subiectæ ab Ordinariis compelli poterant, nec opus erat, vt à Pontifice Censura hæ compellerentur. Sic Nauarr. cap. 27. num. 157. Couarr. ad cap. Alma, part. 1. §. 6. num. 9. Suarius disput. 37. section. 1. numer. 5. Auila part. 5. d. 5. dub. 4. & alij.*

²⁶⁶ *Non sunt solum saculares, aut Regulares exempti, sed & non exempti. Quia illa dictio, Non sunt quantumcumque exempti, non est restrictiua solum exemptionis, sed ampliatiua. Ita Gloss. ibi, verb. pti. Ingressum. Syluest. v. Interdictum 6. §. 2. Angel. eodem num. 5. Bonacin. tom. 3. d. 4. q. 2. punct. 6. n. 9. & alij.*

²⁶⁷ *Hoc verius esse iudicari. Nam si attente textus verba illa, Omnes quantumcumque exempti cuiuscumque Ordinis status, vel conditio. esse reor. nis existant, perpendantur, hunc sensum proculdubio reddunt: quicumque Clericus, vel sacularis, vel Regularis, etiam si summè exemptus sit.*

CAPVT XIV.

Circa Cessationem à Diuinis.

Ee 3 DVBIVM